

Köszöntő

LECTORI SALUTEM!

„Csak a társadalom sok szegmensében megforduló, úgynevezett teljes emberek képesek arra, hogy a társadalmi igazságosságot szolgálják.” Darák Péter, a Kúria elnöke ezzel a mondatral érzékeltette és méltatta a méltatlanul elfeledett jogtudós, bíró, egyetemi tanár, dékán, közjogi író, Egyed István munkásságát.

Egyed István (1886. július 11. – 1966. július 14.) közjogi író, egyetemi tanár, jogtudós, bíró, dékán, a Szent István Akadémia és a Szent István Társulat elnöke, az Országos Nemzeti Klub főtitkára, a Magyar Jogászegylet titkára volt.

A Budapesti Tudományegyetemen jogtudományi (1908) és államtudományi doktori oklevelet szerzett (1909). Még mint joghallgató, egy egyetemi pályázaton dicséretet nyert a vármegyei önkormányzat bírói védelmét biztosító 1907: LX. tc. jelentőségét méltató tanulmányával; a virilizmusról írott értekezése alapján pedig tanulmányi ösztöndíjat kapott. 1908–1911-ig Budapesten bírósági joggyakornok, 1911–1912-ig külföldi (német nyelvterület) tanulmányútra ment, visszatérte után törvényszéki jegyzőként dolgozott 1913-ig, amikor is bírói vizsgát tett. A következő egy évben kúriai tanácsjegyző, majd albíró. 1915–1923-ig törvényszéki, majd ítéletáblai bíróként két évtizedet töltött el a bírói pályán, de érdeklődése nem szűnt meg a közigazgatás, és különösen a vármegyei önkormányzat kérdései iránt. Mindeközben már 1919-től az Igazságügyi Minisztérium Törvényelőkészítő Osztályának fontos közjogi javaslatok szakelőadója egészen 1927-ig. 1922-ben az önkormányzati igazgatás tárgyköréből magántanári képesítést szerzett, mely révén a Budapesti Tudományegyetem Közgazdaság-tudományi Kar magántanára lett, emellett az ipari közigazgatási jog megbízott előadója 1922 és 1927 között (nyilvános rendkívüli: 1927–1928, nyilvános rendes: 1928–1935). A budapesti József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem (JNMGE) Közgazdaság-tudományi Karán a közigazgatási jog nyilvános rendes tanára 1935–1948-ig; közben a Közgazdaság-tudományi Kar dékánja is volt kétszer (1938–1939 és 1947–1948).

Hogyan halványulhatott el ennek a rendkívüli, sokoldalú személyiségnek az emléke? Nehéz volt a tiszteletére rendezett konferenciát előkészíteni az adatok szűkössége miatt. Olvasva írásait, végig az az érzésünk támadt, hogy árad belőlük a közigazgatás iránti tudományos elkötelezettség, e tudomány állandó fejlesztésének igénye. Figyelemre méltó a szakpolitikai munkássága, valamint az önálló közigazgatási bíráskodás alapjainak kimunkálása. Munkásságának másik pillére a magyar Alkotmány, az alkotmányosság vizsgálata volt.

Munkássága méltatlanul került háttérbe, és mint ahogyan Prof. Dr. Patyi András, egyetemünk rektora megjegyezte, a mai kor feladata „helyretolni a kizökkent időt”. Munkássága, habitusa, hite példa lehet a fiatalabb tudósgenerációk számára. Kitartása, következetessége, a meg nem alkuvó embert elénk táró életpályája erőt adó.

A Nemzeti Közzolgálati Egyetem Egyed István halálának ötvenedik évfordulóján, 2016 júniusában konferenciát rendezett a tiszteletére, a Ludovika Főépület egyik termét róla nevezte el, és emléktáblát avatott. A konferencia mottója: *„A közszabadság az államot alkotmányossá teszi”*.

Pro Publico Bono!

Prof. Dr. Kiss György
a szerkesztőbizottság elnöke